

ΕΓΚΩΜΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΝΙΚΟΛΑΟΝ
ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ Ἦχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε, ιερέων χορός, τῶν Μυρέων τόν σοφόν Ἀρχιποίμενα, καί ὑμνοῦμέν σε Νικόλαε πιστῶς.

Μακαρίζομέν σε, ὀρφανῶν καί χηρῶν, τόν τρισμέγιστον προστάτην, Νικόλαε, καί τήν μνήμην σου τελοῦμεν εὐλαβῶς.

Ἦ ἀχροστιχίς κατ' ἀλφάβητον.

Ανελθὼν εἰς ὄρος, θεουργῶν ἀρετῶν, ἐμυήθης τοῦ Θεοῦ τά ἀπόρρητα, καί τοῖς πᾶσι διετράωσας σαφῶς.

Βασιλείας Πάτερ, οὐρανῶν καί χαρᾶς, τῆς ἀλήκτου ἡξιώθης Νικόλαε, ἧς ἀξίωσον εὐχαῖς σου καί ἡμᾶς.

Γαληνόν λιμένα, κεκτημένοι σοφέ, οἱ θαλάσσαις τρικυμίαις ποντούμενοι, ἐπικλήσει διασώζονται τῇ σῇ.

Δεῦτε φιλεόρτων, Ὁρθοδόξων πληθὺς, εὐφημήσωμεν τήν μνήμην τήν πάντιμον, Νικολάου Ἱεράρχου τοῦ κλεινοῦ.

Εχοντές σε πρέσβυν, πρὸς Χριστόν τόν Θεόν, ἐκλυτρούμεθα κινδύνων καί θλίψεων, ὦ Νικόλαε πατέρων καλλονή.

Ζήσας θεαρέστως, καί ποιμάνας καλῶς, τήν σὴν ποιμνήν, τόν ἀμάραντον στέφανον, ἐκ Κυρίου ἐκομίσω ἀληθῶς.

Ηπληθὺς ὀρώσα, εὐπατρίδων τῶν σῶν, ὦ Νικόλαε λαμπρά κατορθώματα, ἐξελέξατο ποιμένα ἑαυτῆς.

Θεῖα σου σοφία, Ἱεράρχα σοφέ, τόν ληρώδη ἀπεστόμωσας Ἀρειον, καί Τριάδα ἀνεκήρυξας τρανῶς.

Ικεσίας Πάτερ, μή παρίδῃς ἡμῶν, τῶν ἀχρείων ἱκετῶν σου Νικόλαε, ἀλλὰ πρόσδεξαι καί πλήρωτον ταχύ.

Κύκλω παρεστῶτες, τῆς εἰκόνης τῆς σῆς, δυσωποῦμέν σε. Νικόλαε πρόφθασον, καί διάσωσον ἡμᾶς ἐκ συμφορῶν.

Λάμπουσιν ὁ βίος, οἱ ἀγῶνες οἱ σοί, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων Νικόλαε, καί μεγίστων σου θαυμάτων ἡ πληθὺς.

Μέγας ἀνεδείχθης, τῶν Μυρέων ποιμήν, καί ὁσμάις τῶν μυριπνόνων λογίων σου, εὐωδίασας καρδίας τῶν πιστῶν.

Νικολάου δέχου, τὰς εὐχὰς ὁ Θεός, καί ἡμᾶς παντοίων νόσων ἀπάλλαξον, ἐξαιρέτως δέ καρκίνου τοῦ δεινοῦ.

Ξόανα τῆς πλάνης, σαῖς εὐχαῖς καθελὼν, πρὸς Χριστοῦ δόξαν καί αἶνον Νικόλαε, ὑποκόμης Ναοὺς πνευματικούς.

Ολος παιδιόθεν, συνεκράθης Χριστῷ, καί χιτῶνα ἐνδυθείς ταπεινώσεως, ἀνυψώθης ἕως τρίτου οὐρανοῦ.

Πνεύματος Ἁγίου, τῶν χαρίτων πλησθείς, ὥφθης πρᾶος, ἐγκρατῆς καί μακρόθυμος, ἀγαθός, χρηστός, πιστός, εἰρηνικός.

Ρᾶνον οὐρανόθεν, τῶν χαρίτων τῶν σῶν, σταλαγμούς εἰς τὰς καρδίας τῶν δούλων σου, ἐκτακείσας τῇ φλογί τῶν πειρασμῶν.

Στόμα σου τό θεῖον, ὡς φησί Σολομών, ὑπερκόσμιον σοφίαν ἐλάλησε, καί κατηύγασε καρδίας τῶν βροτῶν.

Τῶν πενήτων ὥφθης, ἱλαρός χορηγός, ἀσθενούντων ἰατρός ἐμπειρότατος, καί μεσίτης πρὸς τόν Κύριον θερμός.

Υπνωσας παμμάκαρ, ἐν τῇ γῇ ὡς θνητός, ἀλλά ζῆς ἐν οὐρανοῖς ὦ Νικόλαε, εὐφραίνόμενος τόν Κύριον ὁρῶν.

Φάρος ἀνεδείχθης, φωτοφόρος λαμπρός, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας Νικόλαε, καταυγάζων τὰς καρδίας τῶν πιστῶν.

Χαίροις τῶν πενήτων, ὀρφανῶν καί χηρῶν, ἀντιλήπτωρ καί προστάτα Νικόλαε, καί πλεόντων κυβερνήτα καί σωτήρ.

Ψάλλοντες ἐν πίστει, ὑμνωδίας σοφέ, ἐν τῇ μνήμῃ σου Θεόν μεγαλύνομεν, τόν δοξάσαντα αὐτήν σεμνοπρεπῶς.

Ως ἐρρύσω Πάτερ, ἐκ θανάτου πικροῦ, τρεῖς ἰθῦους στρατηλάτας τυγχάνοντας, οὕτω μάκαρ καί ἡμᾶς ἐκ συμφορῶν.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, τρισαγία Τριάς, Νικόλαου τοῦ κλεινοῦ σου θεράποντος, ἱκεσίαις δίδου πᾶσιν ἰλασμόν.

Καί νῦν...

Δώρησαι εἰρήνην, ἐν τῷ κόσμῳ παντί, ἱκεσίαις τῆς Μητρός σου Φιλάνθρωπε. Σὺ γάρ πέλεις τῆς εἰρήνης βασιλεὺς.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ Ἦχος πλ. α'.

Αξιόν ἐστι, τόν φωστῆρα ἐν Ἀρχιερεῦσι, καί ἐν ἀρεταῖς περιβόητον, μεγαλύνειν σε Νικόλαε σεπτῶς.

Αξιόν ἐστι, τόν τῆς χάριτος Ἱερομύστην, Μύρων τῆς Λυκίας τόν Πρόεδρον, ὦ Νικόλαε γεραίρειν σε λαμπρῶς.

Ἦ ἀκροστιχίς κατ' ἀλφάβητον.

Αγγελοι σοφέ, ἐν τῇ μνήμῃ σου χοροστατοῦσι, καί πιστῶν τὰ πλήθη Νικόλαε, ἐπαγάλλονται αἰεὶ πνευματικῶς.

Βλέπων ἀκλινῶς, τό ἐπίμονον γνώμης Ἀρείου, χεῖρα ἐναντίον τοῦ ὕψωσας, τήν Τριάδα προσπίζων σθεναρῶς.

Γέγονας σωτήρ, τῶν ἀδίκως καταδικασθέντων, ἐπιστάς κατ' ὄναρ Νικόλαε, Ἀβλαβίῳ ὄν διήλεγξας σφοδρῶς.

Δόξης ἀκραιφνοῦς, ἡξιώθης καί ἀθανασίας, πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, τῷ Χριστῷ εὐαρεστήσας ἔτι ζῶν.

Εμπλησον χαρὰς, εὐφροσύνης καὶ ἀγαθωσύνης, τοὺς σέ ἀνυμνοῦντας Νικόλαε, καὶ δοξάζοντας τόν Κύριον θερμῶς.

Ζάλῃ συμφορῶν, καὶ κλυδώνιον ἀμαρτημάτων, νῦν ἡμᾶς συνέχει Νικόλαε, σπεῦσον σῶσον ἡμᾶς θεαίαις σου εὐχαῖς.

Ηρθης ἀπό γῆς, πρὸς σκηνάς ἐπουρανίους ἔνθα, κάλλος καθορᾶς τό ἀνέκφραστον, τοῦ Κυρίου, Ὅν ἰλέωσαι ἡμῖν.

Θείων δωρεῶν, ὧν ἀνάπλεως Ἱερομύστα, Ἁγιε παμμάκαρ Νικόλαε, ἀνεδείχθης παμφαῆς θαυματουργός.

Ιθυνον ἡμᾶς, πρὸς λιμένα σωτηρίας Πάτερ, θεαίαις σου πρεσβεαῖς Νικόλαε, κινδυνεύοντας πελάγει τῶν παθῶν.

Κάλλος τῆς ψυχῆς, ωραιότητα καὶ εὐκοσμίαν, ἐμαρτύρει Πάτερ Νικόλαε, ἡ φαιδρότης τοῦ προσώπου σου σοφέ.

Λαῖλαψ πειρασμῶν, νῦν ἐκύκλωσεν ἡμᾶς σοὺς δούλους, σπεῦσον Ἱεράρχα Νικόλαε, καταπράυνον αὐτὴν σαῖς προσευχαῖς.

Μνήσθητι σοφέ, μοχθησάντων ἀνοικοδομῆσαι, ὅσιν τρισμάκαρ Νικόλαε, τόν περίκλυτον καὶ θεῖόν σου Ναόν.

Νέος Ἀβραάμ, ὦ Νικόλαε ἐναπεφάνθης, τρόποις τοῖς ἐκείνου ἐπόμενος· διό Πάτερ εὐλογήθης ἐκ Θεοῦ.

Ξίφος αἰχμηρόν, ὄντως δίστομον ὥφθης συγκόπτων, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, τῶν ἀθέων τὰς αἱρέσεις καὶ βουλὰς.

Ολος ἀγνισθείς, ἱσαγγέλω πολιτεία Πάτερ, ὥφθης μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, καὶ τῶν μύρων σου ἐνέπλησας ἡμᾶς.

Πλοῦτον ἀληθῶς, τόν φθειρόμενον διασκορπίσας, ἐν χερσὶ πενήτων ἐκέρδησας, μαργαρίτην τόν πολύτιμον Χριστόν.

Ρῦσαι σαῖς λιταῖς, ἐξ αἱρέσεων τόν κόσμον ὅλον, Πίστιν τὴν Ὁρθόδοξον στήριζον, καὶ εὐλόγησον ἡμᾶς υἱοπρεπῶς.

Σάλος μιαρῶν, λογισμῶν καὶ θλίψεων τρισμάκαρ, νῦν καταποντίζει Νικόλαε, ὅς μοι χεῖρα βοηθείας σωστικῇν.

Τύπον ἀρετῆς, καὶ κανόνα εὐσεβείας Πάτερ, ἔχοντές σε θεῖε Νικόλαε, πρὸς οὐράνιον ἀγόμεθα ζωὴν.

Υψωσον σοφέ, πρὸς τόν Ἀναρχον Θεόν τὰς χεῖρας, καὶ θερμῶς αὐτόν ἐκδυσώπησον, ὑπὲρ πάντων τῶν ὑμνούντων σε θερμῶς.

Φέγγους ἱλαροῦ, ἐμφορούμενος τίμιε Πάτερ, τῷ τρισσολαμπεῖ φωτὶ παριστάμενος, καταυγάζεις τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶν.

Χαίρουσι φαιδρῶς, αἱ χορεῖται τῶν Ἀρχιερέων, ἐν ἐπουρανίοις Νικόλαε, συμπολίτην σε ὀρῶσαι φαινόν.

Ψήφω τοῦ Χριστοῦ, τῶν Μυρέων τῆς Λυκίας μάκαρ, ἄξιος ποιμὴν ἀναδεδειξαι, καὶ ἐποίμανας αὐτὴν θεοπρεπῶς.

Ως περιστερά, ἀκεραία καὶ λευχείμονοῦσα, πρὸς τόν Πλάστην πάντων ἐπέτασας, Ὅν δυσώπει διασώζεσθαι ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Αναρχε Τριάς, Νικολάου θείαις ικεσίαις,
ἅπαντα τὸν κόσμον εἰρήνευσον, καὶ παράσχου
τά ἐλέη σου ἡμῖν.

Καὶ νῦν...

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐξωτέρου σκότους καὶ γεέννης,
θείαις σου δεήσεσι Πάναγνε, πρὸς Ὅν ἔτεκες
Θεόν ὑπερφυῶς.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, Νικόλαε
παμμάκαρ.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, σέ ὕμνοις ἐγκωμίων, Νικόλαε
ὕμνουσιν.

Ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον.

Αγγέλοις ὁμοιώθης, Νικόλαε βιώσας, ὡς ἄυλος
ἐν κόσμῳ.

Βαβαί! τῶν τεραστίων, Νικόλαε θαυμάτων, δι'
ᾧ ἡμᾶς λυτροῦσαι.

Γαλήνιος καὶ πρᾶος, ὑπάρχων μετετέθης, ἐν
χώρᾳ τῶν πραέων.

Δίωξον τὰ νέφη, τῆς ἀθείας Πάτερ, τῇ αὐρᾷ
τῶν εὐχῶν σου.

Εν μέσῳ τῆς συνόδου, Ἄρειον καθεῖλες, Νικό-
λαε σοῖς λόγοις.

Ζωῆς ὑπερκοσμίου, Νικόλαε εὐχαῖς σου, ἀξιώσον
σοὺς δούλους.

Ηλίου φαιδρότερα, ἡ μνήμη σου ἐκλάμπει, καὶ
πάντας καταυγάζει.

Θεῖόν σε ποιμένα, Θεοῦ ὁ θεῖος Λόγος, ἀνέδειξεν
ἐν Μύροις.

Ικετεύομέν σε, Νικόλαε τρισμάκαρ, ῥῦσαι ἡμᾶς
κινδύνων.

Κινδύνων πολυτρόπων, λυτρούμεθα εὐχαῖς σου,
καὶ πάσης τρικυμίας.

Λαοί, φυλαί καὶ γλῶσσαι, σέ ἀνευφημοῦσι, Νι-
κόλαε τρισμάκαρ.

Μύρον ἀναβρύει, Νικόλαε εὐώδες, τό θεῖον λεί-
ψανόν σου.

Νικόλαε εὐχαῖς σου, ῥῦσαι τὴν Ἑλλάδα, αἰρέ-
σεων παντοίων.

Ξένος ὢν τοῦ κόσμου, ξενίζεις τῷ Κυρίῳ, ἡμᾶς
τούς ξενωθέντας.

Ολὴ προθυμία, ἡ Ὁρθοδοξία, τὴν μνήμην σου
γεραίρει.

Πρόφθασον καὶ σῶσον, τοὺς ἐν τρικυμίαις, δει-
νῶς χειμαζομένους.

Ρῶσιν καὶ ὑγείαν, Νικόλαε παράσχου, τοῖς σέ
ὕμνολογοῦσιν.

Σῶσον ἡμᾶς Σῶτερ, εὐχαῖς τοῦ Νικολάου, θυ-
θοῦ τῆς ἀμαρτίας.

Τρεῖς ὀρφανὰς ἐρρύσω, τῆς ἀκολασίας, τοῖς
θείοις οἰκτιρμοῖς σου.

Υμνοῖς παννυχίοις, καὶ ἄσμασιν ἐνθέοις, τὴν
μνήμην σου τελοῦμεν.

Φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, Νικόλαε ἐδείχθης,
καὶ τῶν πατέρων κλέος.

Χριστοῦ τὰς Μυροφόρους, Πάτερ μιμηθέντες,
προσφέρον σοι μύρα.

Ψ άλλων σύν ἀγγέλοις, Νικόλαε τούς ὕμνους,
ἡμῶν μή ἐπιλάθου.

Ως Θεός ἐδέχθη, Νῶε τὰς θυσίας, δέχου ἡμῶν
τούς ὕμνους.

Δόξα Πατρί...

Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, λιταῖς τοῦ Νικολάου, διά-
σωσον τόν Κόσμον.

Καί νῦν...

Ειρήνην ἐκκλησίαις, δώρησαι Παρθένε, εὐχαῖς
πρός τόν Υἱόν σου.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με Νικόλαον
ὑμνῆσαι.

Ασμάτων αἱ τάξεις, καί ἀνθρώπων ὀρώσαι,
κατεπλάγησαν μάκαρ, σὴν ἀγίαν βιοτήν, τῶν
θαυμάτων τὰ πλήθη, καί τήν πρὸς Χριστόν παρρη-
σίαν Ἁγίε. Ὁν δυσώπει σῶσαι τούς εὐφημούντάς
σε.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τόν Ἱεράρχην
μέλψαι.

Τούς προστρέχοντας πόθῳ, σῇ πανσέπτῳ εἰκόνι,
καί δακρύοντας πίστει, διασώζεις συμφορῶν,
τριχυμίας καί ζάλης. Ὡθεν καί ἡμεῖς θερμῶς ἐκβοῶ-
μέν σοι βοηθός ἡμῖν γενοῦ Ἁγίε Νικόλαε.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με Νικόλαον δοξά-
σαι.

Λίαν θερμῶς, ἐν Νικαία ἔδραμεν, ὁ Νικόλαος ἐν
τῇ Συνόδῳ, καί Ἀρείου τὰς βουλὰς, τὰς ἀθέους
καθεῖλε, τοῦ Υἱοῦ τρανώσας τὸ ὁμοούσιον, Ὁν αἰ-
τεῖται ῥυσθῆναι τῶν αἰρέσεων.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τόν Ἱεράρχην
μέλψαι.

Μυροθήκη ὑπάρχων, οὐρανίων χαρίτων, ὁ Θεός
μετά πότμον, μύρον θεῖον καί τερπνόν, ἐκ τοῦ
σκήνους σου βρύει, τῇ ὁσμῇ δέ τούτου ἀποδιώκον-
ται, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη εἰς πῦρ αἰώνιον.

Δόξα Πατρί...

Ανυμνοῦμεν Πατέρα, προσκυνοῦμεν τόν Λόγον,
καί τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό τρισήλιον κράτος, ἐν
μιᾷ ἐξουσίᾳ, σύν ταῖς στρατιαῖς τῶν ἀγγέλων μέλ-
ποντες. Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος εἶ, Κύριε.

Καί νῦν...

Μητροπάρθενε Κόρη, ἡ τεκοῦσα ἀφράστως, τόν
Θεοῦ θεῖον Λόγον, καθικέτευε τούτον, σύν σε-
πτῷ Νικολάῳ, ῥύσασθαι ἡμᾶς πειρασμῶν καί θλί-
ψεων, καί δοθῆναι λύσιν ὧν περ ἡμάρτομεν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ
Θεός. (Τρίς).

Ἀπρίλιος 1975

Ἀρχιμ. Πολύκαρπος Κόμης

ᾠμογράφος

ΕΓΚΩΜΙΑ ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ ΕΙΣ ΣΤΑΣΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

ΣΤΑΣΙΣ Α'.

Ἦχος πλ.α'. Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ.

Ἡ ζωὴ τῶν ὅλων,
ὁ Δεσπότης Χριστός,
σέ, Νικόλαε, μέγਾਲως ἐδόξασε,
καὶ βιοῦντα καὶ μετὰ θανήν.

Ἄσμασιν ἐνθέοις,
οἱ ἐν Βόλῳ πιστοί,
τὸ σὸν λείψανον, Νικόλαε ἅγιε,
ὑποδέχονται ὡς θεῖον θησαυρόν.

Βόλου πόλις δέχου,
ἐν ὑπτίαις χερσίν,
ιεράρχου Νικολάου τὸ λείψανον,
εἰς πιστῶν ἁγιασμόν καὶ προκοπὴν.

Γηθοσύνως ἔσχες,
Μαγνησίᾳ κλεινῇ,
τοῦ Μυρέων ιεράρχου τὸ λείψανον,
ὡς ἀκένωτον πηγὴν ἁγιασμοῦ.

Δεῦτε ἡ τοῦ Βόλου,
χριστωνύμων πληθὺς,
Νικολάου ὑπαντήσωμεν λείψανον,
καὶ μυρίσωμεν ψυχὰς πνευματικῶς.

Ἐν τῷ περιλάμπρῳ,
καὶ πανσέπτῳ ναῷ,
τῷ ἐν Βόλῳ, Ἱεράρχα Νικόλαε,
σὺ εὐρίσκη ἐφεξῆς σωματικῶς.

Ζῆς καὶ μετὰ πότμον,
ὦ Μυρέων ποιμήν,
οἱ γὰρ δίκαιοι, ὡς ἔφη ὁ Κύριος,
εἰς αἰῶνας ζῶσιν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἡ τῶν Μύρων ἔχει,
παροιμία τὸν σόν,
τάφον, Πάτερ, δὲ ἡμεῖς πεπλουτήκαμεν,
σῆς ἀγίας δεξιᾶς μέρος σεπτόν.

Θαυμαστός ἐν βίῳ,
ὤφθης, Πάτερ κλεινέ·
δεῖξον οὖν καὶ τοῖς ἐν Βόλῳ τεκνίοις σου,
τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν πολλήν.

Ἱεράρχα θεῖε,
τὸν Δεσπότην Χριστόν,
ἐξιλέου τοῖς ἀεὶ ἁμαρτάνουσιν,
ἀλλὰ θέλουσι τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.

Κρόκων ἡδυπνόων,
καὶ ἀνθέων τερπνῶν,
τὴν ὁσμὴν ἢ εὐωδία λειψάνου σου,
ὑπερβαίνει, ὦ Νικόλαε, πολύ.

Λύτρωσαι τοῦ βρόχου,
ἁμαρτίας ἡμᾶς,
ὥς ποτε τοὺς αἰχμαλώτους διέσωσας,
ὦ Νικόλαε, ταῖς θεαῖς σου εὐχαῖς.

Μὴ ὀργίζου, Πάτερ,
καθ' ἡμῶν τῶν πτωχῶν,
τῶν λυπούντων καθ' ἐκάστην τὸν Κύριον,
ἀλλὰ δὸς ἡμῖν βαλεῖν ἀρχήν.

Νίκας δίδου πᾶσι,
κατ' ἐχθρῶν δυσμενῶν,
ὦ Νικόλαε, τῇ θεῖα πρεσβείᾳ σου,
καὶ ἐν θλίψει τῶν δεινῶν ὑπομονήν.

Ξένωσον κακίας,
τοὺς τιμῶντας πιστῶς,
τὴν σὴν μνήμην, ἱεράρχα Νικόλαε,
ὁ φιλόψυχος τῶν ξένων ὁδηγός.

Ὅπλοις τῶν εὐχῶν σου,
δυσμενῶν τὰς ὁρμάς,
συγκατάκοψον, Νικόλαε ἔνδοξε,
καὶ εἰρήνην δίδου πᾶσι τοῦ Χριστοῦ.

Παῦσον τρικυμίας,
τοῦ πελάγους ζωῆς,
καὶ γαλήνην ταῖς ψυχαῖς δός, Νικόλαε,
ὁ πλεόντων ἀσφαλέστατος λιμήν.

Ῥύου τῶν κινδύνων,
καὶ τοῦ βίου δεινῶν,
ὥς ἐρῶύσω κινδυνεύοντας, Ἅγιε,
ἐκ θανάτου ψυχοφθόρου ἀπειλῆς.

Σκέπε πόλιν Βόλου,
ἐκ κινδύνου σεισμοῦ,
καὶ παντοίας ἀπειλῆς καὶ κακώσεως,
Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ θαυματουργέ.

Τεῖχος ἐν πολέμοις,
ἔχομέν σε στερῶόν,
ὦ Νικόλαε, πλουτοῦντες σὸν λείψανον,
ἐξ οὗ χάριν ἀπαντλοῦμεν δαψιλῶς.

Ὑπὲρ μαργαρίτας,
καὶ χρυσοῦ θησαυρούς,
πεπλουτήκαμεν σὸν τίμιον λείψανον,
ὦ Νικόλαε, ἐν Βόλῳ οἱ πιστοί.

Φῶς γενοῦ ἐν σκότει,
τῶν πολλῶν πειρασμῶν,
ὦ Νικόλαε, ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε,
καὶ ἐλπίζουνσι ταῖς θείαις σου εὐχαῖς.

Χέε θεῖα μῦρα,
ἐκ σῆς θήκης αἰεί,
ὦ Μυρέων Ἱεράρχα, τοῖς σέβουσι,
τὴν ἁγίαν σου καὶ πάνσεπτον μορφήν.

Ψώμισον πλουσίως,
τῶν πεινόντων ψυχάς,
ὥς λαοὺς λιμοῦ πολλάκις διέσωσας,
ποιμενάρχα τῶν Μυρέων, θαυμαστῶς.

Ὡς πλουτῶν τὴν χάριν,
τῶν θαυμάτων πολλήν,
μὴ ἐλλείπης, Ἱεράρχα Νικόλαε,
ἁδαπάνως καὶ ἡμῖν θαυματουργεῖν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα,
ἡ Ἁγία Τριάς,
ταῖς πρεσβείαις Νικολάου διάσωζε,
τοὺς ἐν Βόλῳ σὲ λατρεύοντας πιστῶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Μῆτερ,
αἶρε χεῖρας σεπτάς.
πρὸς Υἱόν σου τὸν Φιλάνθρωπον πάντοτε,
ὑπὲρ πόλεως τοῦ Βόλου καὶ πιστῶν.

ΣΤΑΣΙΣ Β΄.

Ἦχος πλ.α΄. Ἄξιόν ἐστιν.

Ἄξιόν ἐστιν,
μακαρίζειν σε τὸν ἱεράρχην,
τῶν Μυρέων, πάτερ Νικόλαε,
καὶ τῆς πόλεως τοῦ Βόλου πρεσβευτήν.

Αἶνους καὶ ᾠδάς,
σοὶ προσάγομεν πανευφροσύνως,
ἐπὶ τῇ ἐλεύσει λειψάνου σου,
ἐν τῷ Βόλῳ, Ἱεράρχα θαυμαστέ.

Βόλου τοὺς πιστοὺς,
διαφύλαττε πάσης ἀνάγκης, Πάτερ,
εἰρηνεύων βίου τὴν θάλασσαν,

Ψώμισον πλουσίως,
τῶν πεινώντων ψυχάς,
ὥς λαοὺς λιμοῦ πολλάκις διέσωσας,
ποιμενάρχα τῶν Μυρέων, θαυμαστῶς.

Ὡς πλουτῶν τὴν χάριν,
τῶν θαυμάτων πολλήν,
μὴ ἐλλείπης, Ἱεράρχα Νικόλαε,
ἁδαπάνως καὶ ἡμῖν θαυματουργεῖν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα,
ἡ Ἁγία Τριάς,
ταῖς πρεσβείαις Νικολάου διάσωζε,
τοὺς ἐν Βόλῳ σὲ λατρεύοντας πιστῶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Μῆτερ,
αἶρε χεῖρας σεπτάς.
πρὸς Υἱόν σου τὸν Φιλάνθρωπον πάντοτε,
ὑπὲρ πόλεως τοῦ Βόλου καὶ πιστῶν.

ΣΤΑΣΙΣ Β΄.

Ἦχος πλ.α΄. Ἄξιόν ἐστιν.

Ἄξιόν ἐστιν,
μακαρίζειν σε τὸν ἱεράρχην,
τῶν Μυρέων, πάτερ Νικόλαε,
καὶ τῆς πόλεως τοῦ Βόλου πρεσβευτήν.

Αἶνους καὶ ᾠδάς,
σοὶ προσάγομεν πανευφροσύνως,
ἐπὶ τῇ ἐλεύσει λειψάνου σου,
ἐν τῷ Βόλῳ, Ἱεράρχα θαυμαστέ.

Βόλου τοὺς πιστοὺς,
διαφύλαττε πάσης ἀνάγκης, Πάτερ,
εἰρηνεύων βίου τὴν θάλασσαν,

ταῖς πρὸς Κύριον ἀγίαις σου εὐχαῖς.

Γινῶσιν ἀληθῆ,
τοῦ Κυρίου σὲ τιμῶσι δίδου, Πάτερ,
ὅπως πορευόμενοι ἅμωμοι,
αἰωνίου ἐπιτύχωμεν ζωῆς.

Δένδρα τῶν παθῶν,
τῷ πελέκει τῶν εὐχῶν σου κόψον,
ὥς ποτε, Νικόλαε, ἔκοψας,
τῆς Ἀρτέμιδος τὸ δένδρον θαυμαστῶς.

Ἔχων ἰσχυράν,
τῆς δεήσεως τὴν χάριν, Πάτερ,
ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε πρέσβευε,
ὥς Κυρίου Ποιμενάρχης ἀληθείας.

Ζῆλον ταῖς ψυχαῖς,
τὸν φιλόθεον κατάθεες πάντων,
δι' οὗ ἐν Συνόδῳ, Νικόλαε,
κατετρόπωσας Ἀρείου τὴν ἀχλύν.

Ἦλθες ἐκ Θεοῦ,
ὦ Νικόλαε, εὐχέτης Βόλου,
διὰ τοῦ τιμίου λειψάνου σου,
ὃ τιμῶμεν ἅπαντες ἀπὸ ψυχῆς.

Θρόνους Ἰησοῦ,
τάς καρδίας τῶν πιστῶν τοῦ Βόλου δεῖξον,
Μύρων Ἱεράρχα πανθαύμαστε,
προσκυνούντων τοῦ λειψάνου σου σορόν.

Ἰλεων ἡμῖν,
τὸν Δεσπότην δεῖξον, Πάτερ θεῖε,
τῶν ἁμαρτημάτων συγχώρησιν,
ἐξαιτούμενος δοθῆναι τῶν πολλῶν.

Κύματα δεινῶν,
ἐγειρόμενα κατὰ σῶν δούλων,
κόπασον, Νικόλαε πάντιμε,

ὥς εἰρήνης παροχεὺς τοῦ Ἰησοῦ.

Λῦσον τὰ δεσμά,
ἁμαρτίας τῶν εὐχῶν σου ξίφει,
καὶ αἰχμαλωσίας ἐκλύτρωσαι,
ὦ Νικόλαε, ἐχθροῦ σοὺς ὑμνητάς.

Μέγας ἐν ζωῇ,
καὶ νῦν πέλεις ὑπερμέγας, Πάτερ,
τῆς θαυματουργίας χαρίσματι,
θεραπεύων νοσημάτων τοὺς πιστοὺς.

Νίκη ἐκ Θεοῦ,
ἐχαρίσθης χριστωνύμοις Βόλου,
διὰ τοῦ τιμίου λειψάνου σου,
ὦ Μυρέων Ἱεράρχα θαυμαστέ.

Ξένων καὶ πτωχῶν,
ὦ Νικόλαε, εἰ ἀντιλήπτωρ,
ὄθεν πατρικῶς ἐν τῷ Οἴκῳ σου,
φιλοξένησον προστρέχοντας πιστοὺς.

Ὅρμον γαληνόν,
ἐν ταῖς βίου τρικυμίαις, Πάτερ,
ἔχομεν Ναόν σου τὸν ἅγιον,
καὶ προσφύγιον ἐν θλίψεσι δεινῶν.

Πλούτισον ἡμᾶς,
ἀρετῶν τῇ παγκαρπία, Πάτερ,
καὶ τοῦ ψυχικοῦ λιμοῦ λύτρωσαι,
ὥς διέσωσας Μυρεῖς πικρᾶς θανῆς.

Ῥύου τῆς φθορᾶς,
τὴν νεότητα, Πάτερ οἰκτίρμον,
ὥσπερ τῷ σοφῷ σου τεχνάσματι,
τρεῖς διέσωσας παρθένους ἀδελφάς.

Σάλον ἡδονῶν,
καὶ σαρκὸς σκοτώδη τρικυμίαν,
κόπασον, Νικόλαε ἅγιε,

τῷ ἐλαίῳ προσευχῆς σου πρὸς Θεόν.

Τεῖνον τὸ σὸν οὖς,
τοῖς πιστῶς σε, Πάτερ, αἰτουμένοις,
καὶ ψυχαῖς ἡμῶν τὰ συμφέροντα,
πλήρου, ἅγιε Νικόλαε, ταχύ.

Ὑψωσον αἰεὶ,
ὦ Νικόλαε, σὰς θείας χεῖρας,
καὶ ὡς Μωϋσῆς καθικέτευε,
ὑπὲρ πάσχοντος λαοῦ διηνεκῶς.

Φώτισον ἡμῶν,
τῆς ψυχῆς τοὺς ὀφθαλμούς, ὦ Πάτερ,
τῷ φωτὶ Χριστοῦ ἐπιγνώσεως,
πρὸς ἐπίτευξιν ζωῆς τῆς ἀληθοῦς.

Χάριν δαψιλῇ,
ἀπαντλοῦμεν ἐκ τῆς λάρνακός σου,
Μύρων Ποιμενάρχα μυρώνουμε,
Ἐλεήμονος Δεσπότης μιμητά.

Ψῦξον τῶν παθῶν,
φλογοκάμινον σεπταῖς εὐχαῖς σου,
πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε,
παρεχόμενος τὴν ἄνεσιν πιστοῖς.

Ὡς καλὸς ποιμήν,
καὶ ἐκμίμημα Καλοῦ ποιμένος,
πρόστηθι τοῦ Βόλου, αἰτούμεθα,
ὦ Νικόλαε κλεινὸ θαυματουργέ.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ὡ σεπτὴ Τριάς,
τοῦ Μυρέων θείου Ἱεράρχου,
δέχου τὰς αἰτήσεις καὶ χάρισαι,
τῷ λαῷ σου τὰ συμφέροντα ψυχαῖς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μῆτερ τοῦ Χριστοῦ,
σὺν Ποιμένι τῷ κλεινῷ Μυρέων,
δέησιν Κυρίῳ προσφέρετε,
ὑπὲρ ὅσοι ὑμᾶς μέλομεν πιστῶς.

ΣΤΑΣΙΣ Γ΄.

Ἦχος γ. Αἱ γενεαὶ πᾶσαι.

Αἱ γενεαί, σε, πᾶσαι,
τῶν πιστῶν τοῦ Βόλου,
Νικόλαε, τιμῶμεν.

Ἄσμασιν ἐνθέοις,
ὥς μύροις λείψανόν σου,
Νικόλαε, τιμῶμεν.

Βόλου πόλις χαίρει,
Νικόλαε, πλουτοῦσα,
τμήμα τῆς δεξιᾶς σου.

Γρήγορος ὑπάρχεις,
εἰς τὸ ἀκούειν, Πάτερ,
τῶν εὐλαβῶν αἰτήσεις.

Δεῦτε Μαγνησίας,
πιστοί, τὸν Ἱεράρχην,
τιμήσωμεν Μυρέων.

Ἐκ τῆς Ἰταλίας,
ἐλήλυθε τρισμάκαρ,
Νικόλαε, ἡ χεὶρ σου.

Ζῆλον τοῦ Κυρίου,
ψυχαῖς ἡμῶν κατάθες,
Νικόλαε, εὐχαῖς σου.

Ἦνεγκας ὡς δῶρον,
τῷ Βόλῳ λείψανόν σου,
ὅπερ πιστῶς τιμῶμεν.

Θεῖε Ἱεράρχα,
Νικόλαε Μυρέων,
τὴν Μαγνησίαν φρούρει.

Ἱεροπρεπῶς σε,
ἀνευφημοῦμεν ὕμνοις,
καὶ στάσει ἐννυχίῳ.

Κράτει ἐν τῷ σάλῳ,
βιοτικῶν κυμάτων,
τὸ πλοῖον ἡμῶν, Πάτερ.

Λῦσον ἁμαρτίας,
δεσμὸν ψυχὰς βαροῦντα,
μαχαίρα τῶν εὐχῶν σου.

Μὴ ἐάσης, Πάτερ,
Νικόλαε, σοὺς δούλους,
ἐν τρικυμίαις βίου.

Νίκην ἡμῖν δίδου,
κατὰ παθῶν ποικίλων,
νικῶνυμε τρισμάκαρ.

Ξένους ἁμαρτίας,
Νικόλαε, σὰ τέκνα,
δεῖξον ταῖς σαῖς πρεσβείαις.

Οὐράνιον εἰρήνην,
παράσχου τοῖς ἐκ ζάλης,
τῶν πειρασμῶν, ὦ Πάτερ.

Πενήτων ὀρφανῶν τε,
προστάτευε ὡς πάλαι,
Νικόλαε Μυρέων.

Ῥευμάτων τῶν σῶν μύρων,
πλήρωσον τὰς καρδίας,
ὦ Ἱεράρχα θεῖε.

Σπεῦσον τάχει, Πάτερ,
καὶ ῥῦε ἐκ κινδύνων,
τοὺς σὲ ἐξαιτουμένους.

Τὰς τρικυμιώδεις,
τοῦ βίου περιστάσεις,
κατάπαυε σῶν δούλων.

Ὑψωσον τὰς χεῖρας,
Ποιμὴν Χριστοῦ, καὶ αἶτει,
ἡμῖν τὴν σωτηρίαν.

Φῶς Χριστοῦ χορήγει,
τοῖς ἐκ τοῦ σκότους βίου,
πεπλανημένοις, Πάτερ.

Χάριν χρεωστοῦμεν,
σοί Πάτερ, ὑπὲρ πάντων,
ὧν φιλοτέκνως δίδως.

Ψώμισον ἐν πείνῃ,
πνευματικῇ σὰ τέκνα,
Χριστοῦ τῷ θείῳ Ἄρτῳ.

Ὡς προστάτης Βόλου,
καὶ πολιοῦχος δέχου,
Νικόλαε, τοὺς ὕμνους.

Δόξα. Τριαδικόν.

Θείου Νικολάου,
πρεσβείαις, Πάτερ, Λόγε,
καὶ Πνεῦμα, σῶσον κόσμον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Σὺν τῷ Ἱεράρχῃ,
τῶν Μύρων, Θεοτόκε,
Χριστὸν ἐκδυσσωπεῖτε.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος πλ.α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ δοξάσας Νικόλαον τὸν θεῖον.

Χριστωνύμων τὰ πλήθη,
ὥς Ἀγγέλων χορεῖται,
ἐν τῷ Βόλῳ σηνῆλθον,
τοῦ λειψάνου τοῦ σεπτοῦ,
Ἱεράρχου Μυρέων,
τὴν ὑποδοχήν,
ἔνδακρεις ποιούμενοι,
καὶ Δεσπότην,
ἐκ ψυχῆς δοξάζοντες.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ δοξάσας Νικόλαον τὸν Μύρων.

Τί ὥς μύρα,
θείους ὕμνους ᾄδετε,
ὦ χοροὶ τῶν ὑμνολόγων;
Ἱεράρχου,
τῶν Μυρέων σήμερον,
ἐκδεξάμενοι τμῆμα λειψάνου,
ἔχοντες λοιπόν,
τοῦτο ἀσπασώμεθα,
ὅπως χάριν,
τοῦ Πνεύματος δεξώμεθα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ δοξάσας Νικόλαον ἐν μύροις.

Λίαν θερμῶς,
τῆς ψυχῆς τὰ ὄργανα,
οἱ φιλάγιοι ἐκκαθαρθῶμεν,
ἵνα πάντες,
τὴν φωνὴν ἀκούσωμεν Δεσπότου,
λέγοντος ἡμῖν·
δεῦτε προσκυνήσατε,
Ἱεράρχου,
ἐμοῦ τὸ θεῖον λείψανον.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος πλ.α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ δοξάσας Νικόλαον τὸν θεῖον.

Χριστωνύμων τὰ πλήθη,
ὥς Ἀγγέλων χορεῖται,
ἐν τῷ Βόλῳ σηνῆλθον,
τοῦ λειψάνου τοῦ σεπτοῦ,
Ἱεράρχου Μυρέων,
τὴν ὑποδοχήν,
ἔνδακρεις ποιούμενοι,
καὶ Δεσπότην,
ἐκ ψυχῆς δοξάζοντες.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ δοξάσας Νικόλαον τὸν Μύρων.

Τί ὥς μύρα,
θείους ὕμνους ᾄδετε,
ὦ χοροὶ τῶν ὑμνολόγων;
Ἱεράρχου,
τῶν Μυρέων σήμερον,
ἐκδεξάμενοι τμῆμα λειψάνου,
ἔχοντες λοιπόν,
τοῦτο ἀσπασώμεθα,
ὅπως χάριν,
τοῦ Πνεύματος δεξώμεθα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ δοξάσας Νικόλαον ἐν μύροις.

Λίαν θερμῶς,
τῆς ψυχῆς τὰ ὄργανα,
οἱ φιλάγιοι ἐκκαθαρθῶμεν,
ἵνα πάντες,
τὴν φωνὴν ἀκούσωμεν Δεσπότου,
λέγοντος ἡμῖν·
δεῦτε προσκυνήσατε,
Ἱεράρχου,
ἐμοῦ τὸ θεῖον λείψανον.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ δοξάσας Νικόλαον τὸν μέγαν.

Χριστοφόρων τὰ πλήθη,
μετὰ πόθου ἐλθόντα,
πρὸς τὸν οἶκόν σου,
θεῖε Ἱεράρχα,
ποθοῦντα τρανῶς,
προσεγγίσαι λειψάνῳ,
σοῦ τοῦ ἱεροῦ,
καὶ λήψεσθαι ἄφθονον,
θείαν χάριν,
ἣν παρέχεις, Νικόλαε.

Δόξα Πατρί. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Τριάδα,
οἱ πιστοὶ ὀρθοδόξως,
καὶ Ἁγίων τοὺς δῆμους,
οὓς ἐδόξασεν Αὕτη,
ἀπ' ἀρχῆς τῶν αἰώνων,
καὶ ἡμῖν αὐτούς,
πρέσβεις ἀναδείξασα,
μεθ' ὧν ὕμνον,
ᾄδομεν τρισάγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δευτερεῖα Τριάδος,
σχοῦσα Μῆτερ Παρθένε,
τῶν πιστῶν εἰ προστάτις·
ὄθεν δέχου δεήσεις,
εὐσεβῶς αἰτουμένων,
καὶ πρὸς τὸν Θεόν,
Ἀχραντε, προσάγαγε,
συνεργοῦσα,
τῇ σωτηρίᾳ τέκνων σου.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός(ἐκ γ' .)